

Сліпота. Поняття норми та патології зору.

- Повноцінний зір - це гострота зору 1.0 або 100%

- Яка гострота зору є нормальною

Нормальною є гострота зору 1.0 вдаль та 1.0 вблизи. Але така гострота зору часто є недосяжною для людини завдяки розладам та хворобам ока. Тому є певні межі, в яких гострота зору не є "нормальною", але достатньою для певного функціонування людини. Наприклад, в Європі для отримання ліцензії водія, гострота зору вдалину у людини має бути не нижче 0.6. А для можливості читати звичайний шрифт поблизу може бути достатньо гостроти 0.5.

-
-
- Сліпота — одна з найважливіших проблем охорони здоров'я, адже нині у світі живе приблизно 100 млн сліпих.
 - При цьому спостерігають постійне збільшення цієї кількості, що зумовлено недостатньою організацією техніки безпеки в побуті і на виробництві, постійним веденням воєнних дій, порушенням застосування токсичних речовин у сільському господарстві, погіршенням екології.
 - Нині в Україні живе близько 70 тис. незрячих людей

-
-
- Сліпота – це повна втрата зору на один або обидва ока. Іноді видимість зберігається тільки на рівні відчуття світла – це теж вважається сліпотою.
 - У всьому світі основними причинами сліпоти та слабозорості є такі захворювання:
 - Катаракта.
 - ВМД.
 - Глаукома.
 - Некоригована або недостатньо скоригована аномалія рефракції (міопія, гіперметропія та астигматизм).
 - Хвороби рогівки.
 - Інфекційні захворювання.

► Класифікація. Розрізняють такі види сліпоти:

I. За ступенем зниження гостроти зору:

1. Абсолютна (повна, медична) — стан, коли гострота зору дорівнює 0.
2. Предметна — такий зір, коли хворий не розрізняє форму предметів, що його оточують, але відчуває світло й зміни його інтенсивності.
3. Цивільна (часткова, неповна, практична) — такий зір, коли хворий не здатний порахувати пальці з відстані 3 м, що перешкоджає виконанню професійних обов'язків і обмежує можливість пересування та самообслуговування. Такі хворі потребують постійної сторонньої допомоги й можуть бути зараховані до сліпих. Цивільну сліпоту називають ще життєвою, або побутовою.
4. Професійна — такий стан зорових функцій, коли хворий не може займатися своєю професійною діяльністю.

► За класифікацією ВООЗ (Женева, 1977):

I категорія — особи із гостротою зору 0,1—0,3;

II категорія — 0,05—0,1;

III категорія — 0,02—0,05;

IV категорія — світловідчуття — 0,02;

V категорія — відсутність світловідчуття.

Перші дві категорії втрати зору (I і II) визначають як слабкобачення, категорії III—V — як сліпоту.

За етіологією:

1. Уроджена — зумовлена генетичними порушеннями (сімейна катаракта, уроджена аплазія сітківки, ретинобластома, тапеторетинальні дегенерації, альбінізм) і такими, що діяли в період вагітності (червона висипка, токсоплазмоз, сифіліс, вплив ліків і токсичних речовин).
2. Набута — виникає внаслідок дії різних несприятливих чинників під час пологів або в ранній перинатальний період (ретинопатія недоношених, ураження зорового нерва внаслідок гіпоксії під час пологів), ушкоджень органа зору, загальних захворювань організму (гіпертонічна хвороба, атеросклероз, цукровий діабет тощо), інфекційних захворювань (грип, токсоплазмоз, туберкульоз), захворювань ЦНС (менінгіт, енцефаліт тощо), отруєнь.

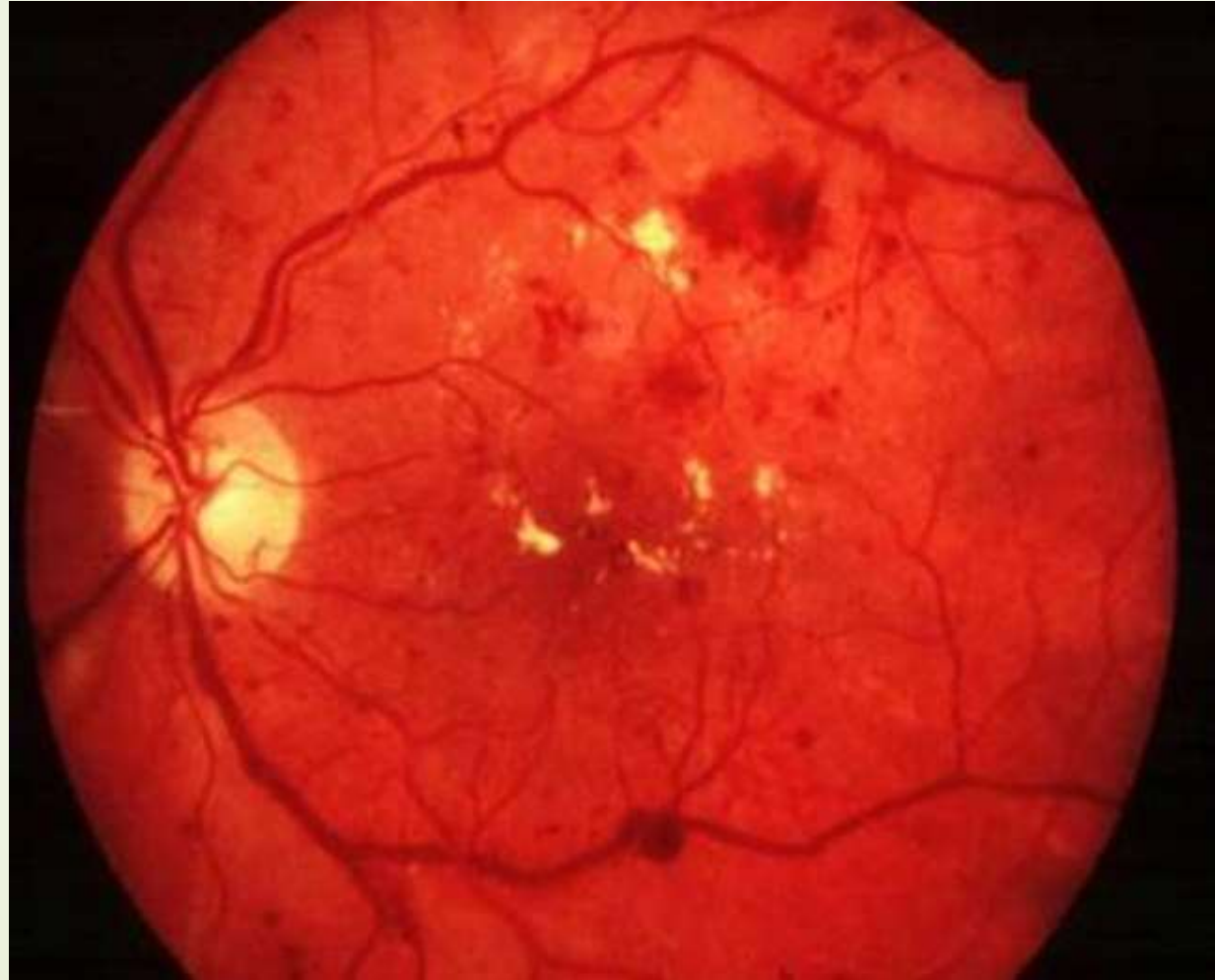
- Понад 90% людей із порушенням зору живуть у країнах зі слабо- та середньо розвиненою економікою.

- У більшості розвинених країн катаракта залишається провідною причиною сліпоти.

- З віком збільшуються причини порушення зору та сліпоти, як наприклад, сліпота внаслідок неконтрольованого цукрового діабету.

Існує ціла низка оздоровчих, профілактичних, лікувальних і реабілітаційних заходів, що дають змогу розв'язувати актуальні завдання щодо боротьби із захворюваннями очей і порушеннями зору.

Багато випадків втрати зору (зокрема, спричинені інфекціями, травмами, небезпечним застосуванням методів традиційної медицини, перинатальними захворюваннями, захворюваннями, пов'язаними з харчуванням, неналежним застосуванням місцевих препаратів або самолікуванням) піддаються профілактиці, проте це можливо не завжди.

За багатьох захворювань очей, зокрема діабетичної ретинопатії, вирішальне значення для запобігання незворотній втраті зору мають своєчасне виявлення та лікування патології. До числа найбільш економічно ефективних медичних втручань належать корекція аномалій рефракції за допомогою окулярів і хірургічне лікування катаракти. Водночас лише 36% людей, які страждають на порушення далекого зору внаслідок аномалій рефракції в усьому світі, мають можливість носити необхідні їм окуляри, і лише 17% людей, які страждають від порушень зору або сліпоти через катаракту, змогли отримати якісну хірургічну допомогу.

Діяльність ВООЗ

У своїй роботі ВООЗ керується рекомендаціями, що містяться у Всесвітній доповіді з проблем зору (2019 р.), а також резолюцією "Комплексна орієнтована на потреби людей офтальмологічна допомога, включно з боротьбою із сліпотою, яку можна було б уникнути, та з порушеннями зору, які можна було б уникнути", ухваленою на сімдесят третій сесії Всесвітньої асамблеї охорони здоров'я у 2020 р.

- Співпраця з державами-членами та іншими партнерами на місцях з метою моніторингу досягнення намічених на 2030 р. глобальних цілей щодо впровадження комплексної та орієнтованої на потреби людей офтальмологічної допомоги.
- Проведення та популяризація Всесвітнього дня зору як щорічного інформаційно-роз'яснювального заходу.
- Розробка матеріалів і ресурсів для підвищення обізнаності з питань охорони здоров'я органів зору:

Дякую за увагу !